

ПЕДАГОГІЧНА КОМПАРАТИВІСТИКА І МІЖНАРОДНА ОСВІТА - 2026:

реформи в умовах
непрогнозованих впливів

100
років

Інституту педагогіки
НАПН України

Матеріали
X Міжнародної
наукової
конференції
27 травня
2026 року

Київ 2026

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ НАПН УКРАЇНИ**

**ПЕДАГОГІЧНА КОМПАРАТИВІСТИКА І
МІЖНАРОДНА ОСВІТА – 2026:
РЕФОРМИ В УМОВАХ
НЕПРОГНОЗОВАНИХ ВПЛИВІВ**

X Міжнародна наукова конференція
27 травня 2026 року, м. Київ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

Київ 2026

**NATIONAL ACADEMY of EDUCATIONAL SCIENCES of UKRAINE
INSTITUTE OF PEDAGOGY of the NAES of UKRAINE**

**COMPARATIVE & INTERNATIONAL EDUCATION 2026:
REFORMS IN THE CONTEXT OF UNPREDICTABLE SHOCKS**

10th International Conference
May 27, 2026, Kyiv

BOOK of ABSTRACTS

Kyiv 2026

УДК 37.014.5(100+477)(082)

П 26

*Рекомендовано до друку
вченою радою Інституту педагогіки НАПН України
(протокол № 7 від 18 червня 2026 року)*

За загальною редакцією

Олени Локшиної, доктора педагогічних наук, професора, дійсного члена (академіка) НАПН України, завідувача відділу порівняльної педагогіки Інституту педагогіки НАПН України

Рецензенти: **Микола Головка**, доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент НАПН України, заступник директора з наукової роботи Інституту педагогіки НАПН України

Наталія Приходькіна, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України

Педагогічна компаративістика і міжнародна освіта – 2026: реформи в умовах непрогнозованих впливів : збірник матеріалів X Міжнар. наук. конф. (м. Київ, 27 травня 2026 р.) / Ін-т педагогіки НАПН України [за заг. ред. О.І. Локшиної]. Київ – Дрогобич : ТзОВ "Трек ЛТД", 2026. – 410 с.

DOI: <https://doi.org/10.32405/978-617-8591-27-4-2026-410>

До збірника включено матеріали X Міжнародної наукової конференції «Педагогічна компаративістика і міжнародна освіта – 2026: реформи в умовах непрогнозованих впливів» (Київ, 27 травня 2026 р.). Матеріали збірника висвітлюють результати досліджень з актуальних проблем методології компаративістики у сфері освіти, освітніх реформ, цифрової трансформації, інтеграційних процесів у науці й освіті, розвитку інклюзивного та багатокультурного освітнього середовища, формування демократичних цінностей, національної ідентичності та патріотизму.

Для розробників освітньої політики, науковців, викладачів, студентів, аспірантів і докторантів.

УДК 37.014.5(100+477)(082)

Тези подано в авторській редакції. За зміст публікацій і достовірність результатів досліджень відповідальність несуть автори.

The views, information, or opinions expressed in this Book of Abstracts are solely those of the Conference participants.

ISBN 978-617-8591-27-4

© Інститут педагогіки НАПН України, 2026

© Олена Локшина, 2026

© Автори статей, 2026

ЗМІСТ

Організатори конференції	13
Олег Топузов. До 100-річчя Інституту педагогіки НАПН України.....	14
Олена Локшина. Відділ порівняльної педагогіки Інституту педагогіки НАПН України: 55 років інформаційної спадщини та 35 років розбудови національної компаративістики в освіті.....	19
Конференція «Педагогічна компаративістика і міжнародна освіта» як платформа наукового діалогу.....	25

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Oksana Bykonja, Serhii Bykonja. Students' motivation to learn in prisons and healthcare facilities.....	26
Natalia Demchyk. Organizational and Methodological Framework for Preparing School Youth for Family Formation in the Nordic Countries.....	30
Alina Dzhurylo. Fair Education for All: Equality, Equity and Justice in the European Education Area.....	32
Iryna Ivaniuk. Parents' and Students' Expectations for Improving The Information-Digital Environment of an Educational Institution: Research Results.....	35
Tetiana Khvalyboha, Nadiya Fedchyshyn. Integration of Digital Technologies in the Training of Medical Interpreters in Higher Education Institutions in the USA.....	38
Natalia Kosharna, Lada Petryk. European experience for developing future teachers' autonomy through the implementation of independent learningstrategies.....	41
Susanna Kytaieva, Yaroslava Fedoriv. Cognitive Load Theory as a Framework for Pedagogical Intervention in Graduate Academic Presentations Training.....	46
Valerii Lashkul. Rethinking Indicators of Educational Equity: A Comparative Analysis of Emergency Remote Teaching Policies.....	51
Andrii Lytvynchuk, Nataliia Pron. Transformation of Ukraine's Educational Policy in the Context of European Integration Processes.....	54

Олеся Стойка. Освітні інновації як інструмент забезпечення стійкості системи освіти в кризових умовах.....	356
Оксана Сурмач. Музейно-педагогічна діяльність як засіб формування національної свідомості майбутніх учителів.....	359
Олена Тадеуш. Університетські ініціативи з підготовки педагогів до формування підприємницької компетентності здобувачів вищої освіти у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії.....	361
Наталія Титаренко. Індикатори впровадження реформи дошкільної освіти України в умовах непередбачуваних впливів.....	366
Інна Ткаченко. Педагогічна підтримка академічного успіху здобувачів мистецьких спеціальностей в умовах непередбачуваних освітніх викликів.....	369
Лариса Удовиченко. Адаптація теорії семантичних хвиль у літературній освіті Нової української школи.....	373
Надія Федчишин, Наталія Єлагіна. Педагогіка травми та подолання ПТСР у молоді: досвід Німеччини та України.....	375
Анастасія Федчишина. Неформальна освіта дорослих в Україні і Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії: компаративний аналіз.....	378
Димитрій Хвалибога, Тетяна Хвалибога. Формування інклюзивного освітнього середовища під час викладання клінічних дисциплін у медичних університетах Південної Кореї.....	381
Світлана Цимбалюк. Цифрові інструменти в системі академічної підтримки студентів: досвід університетів США.....	384
Наталія Чаплінська. Вивчення іноземної мови через волонтерство як інструмент формування національної ідентичності.....	387
Марія Шараєвська, Тетяна Дерепя. Трансформація профільного навчання в старшій школі: передумови та пілотний етап.....	389
Георгій Шевченко. Адаптація зарубіжного досвіду та інтеграція сучасних методик подолання когнітивного перевантаження учнів до освітнього процесу в умовах воєнних дій.....	394

технологічний прогрес, не всі викладачі мають достатню підготовку з інклюзивних та міжкультурних методів навчання. Тому постійна інституційна підтримка та модернізація навчальних програм залишаються необхідними.

На завершення, формування інклюзивного освітнього середовища в клінічних дисциплінах вимагає комплексного та багатовимірного підходу, який поєднує педагогічні інновації, міжкультурну обізнаність, технологічний прогрес та інституційну підтримку. Досвід медичних університетів Південної Кореї демонструє, що інклюзивність у клінічній освіті тісно пов'язана з інтернаціоналізацією, симуляційним навчанням, цифровою трансформацією та розвитком культурної компетентності. Посилення цих компонентів сприяє не лише освітній рівності, але й підготовці майбутніх лікарів, здатних ефективно працювати в різноманітних та глобалізованих системах охорони здоров'я.

Ключові слова: інклюзивна освіта, клінічні дисципліни, медична освіта, міжкультурна комунікація, Південна Корея.

Список використаних джерел

- Kang, Y. J., & Kang, Y. (2022). Mixed reality-based online interprofessional education: A case study in Korea. *Korean Journal of Medical Education*, 34(1), 63–69. <https://doi.org/10.3946/kjme.2022.220>
- Yeom, I., Kim, K., Choi, J., & Yoo, D.-M. (2022). Experiences and perspectives on patient-centered education of medical students in Korea. *Korean Journal of Medical Education*, 34(4), 259–271. <https://doi.org/10.3946/kjme.2022.235>

ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ В СИСТЕМІ АКАДЕМІЧНОЇ ПІДТРИМКИ СТУДЕНТІВ: ДОСВІД УНІВЕРСИТЕТІВ США

Світлана ЦИМБАЛЮК

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
м. Київ, Україна

<https://orcid.org/0000-0002-5434-9182>

Досвід університетів США привертає особливу увагу, оскільки в американській системі вищої освіти центри академічного успіху набули ознак комплексної та ефективної інституційної моделі підтримки студентів. Центри відіграють важливу роль у забезпеченні якості освіти, сприяють особистісному й професійному зростанню здобувачів, формуванню сприятливого освітнього середовища, підвищенню академічної успішності та залученості студентів до університетського життя (Цимбалюк, 2025). У сучасних умовах цифрова трансформація вищої освіти зумовлює необхідність переосмислення

підходів до організації академічної підтримки студентів. У цьому контексті центри академічного успіху в університетах США постають як інноваційні структури, що інтегрують аналітику даних, цифрові сервіси та персоналізовані інструменти супроводу навчання. Актуальність теми визначається зростанням потреби у своєчасному виявленні академічних ризиків, оптимізації індивідуальних освітніх траєкторій і підвищенні залученості студентів до освітнього процесу. Особливого значення ці завдання набувають в умовах диверсифікації студентського контингенту. Використання інструментів прогностичної аналітики, платформ моніторингу академічного прогресу та сервісів навчального супроводу сприяє формуванню більш автономного й академічно успішного здобувача вищої освіти.

Цифрові інструменти, що використовуються в центрах академічного успіху університетів США, доцільно розглядати не як ізольовані рішення, а як елементи інтегрованої екосистеми академічної підтримки, функціонування якої базується на єдиному цифровому середовищі та безперервному обміні даними. У межах такої екосистеми різні сервіси виконують взаємодоповнювальні функції та забезпечують повний цикл супроводу студента – від вступу до завершення навчання.

Цифровізація постає як один із визначальних організаційних чинників, що формує нову модель функціонування центрів академічного успіху в університетах США. У цих умовах такі центри активно впроваджують інтерактивні інструменти, спрямовані на підвищення ефективності самостійної освітньої діяльності студентів. Зокрема, Університет штату Джорджія (Georgia State University) розробив систему прогностичної аналітики GPS Advising, яка щоденно аналізує понад 800 показників академічного прогресу, автоматично формуючи «сигнали ризику» та ініціюючи своєчасне консультування студентів. Це сприяло істотному зростанню рівня утримання студентів, скороченню тривалості навчання та зменшенню розривів в успішності між різними соціальними групами (Georgia State University, n.d.-b).

Паралельно функціонує чат-бот Pounce, який забезпечує безперервний комунікаційний супровід студентів і знижує ризик явища «summer melt», коли абітурієнти, попри отримане зарахування, зрештою не розпочинають навчання (UCAE Charlotte, 2025). У свою чергу, Університет Північної Кароліни в Шарлотті (University of North Carolina at Charlotte) активно застосовує цифрові рішення, зокрема платформу DegreeWorks, що виконує функцію моніторингу відповідності індивідуальної освітньої траєкторії студентів вимогам освітньої програми та дозволяє відстежувати їхній поступ у здобутті ступеня (Georgia State University, n.d.-a).

Подібні інструменти використовуються й в Університеті Міннесоти (University of Minnesota), де впроваджено сервіс «Assignment Calculator», який допомагає студентам структурувати складні академічні завдання,

розподіляючи їх на послідовні етапи з урахуванням дедлайнів та супроводжуючи кожен етап інструкціями і нагадуваннями. Водночас цифровізація охоплює й організацію фізичного освітнього середовища: сервіси на кшталт Study Space Finder та Study Space (Library) забезпечують оперативний пошук і бронювання навчальних просторів для індивідуальної та групової роботи (University of Minnesota, n.d.).

Варто також відзначити впровадження системи Starfish EARLY ALERT в Університеті Боуї (Bowie State University), яка інтегрована з внутрішніми інформаційними ресурсами та надає змогу отримувати актуальні дані про академічну активність студентів (відвідуваність, оцінки), автоматично інформуючи викладачів, радників і самих студентів про потенційні труднощі. Окрему увагу приділено аналітичним ініціативам, спрямованим на виявлення чинників, що зумовлюють явище «stop-out» – тимчасове припинення навчання з можливістю подальшого відновлення, що дає змогу своєчасно розробляти індивідуалізовані стратегії підтримки (UCAE Charlotte, 2025).

Узагальнення наведених практик дає змогу виокремити основні групи цифрових інструментів: системи прогностичної аналітики, платформи академічного планування, сервіси підтримки навчальної діяльності та інструменти раннього виявлення ризиків, які комплексно забезпечують супровід освітньої траєкторії студента. Важливо, що їх використання сприяє не лише організаційній оптимізації освітнього процесу, а й розвитку навичок саморегуляції навчання, підвищенню академічної автономії та відповідальності здобувачів освіти.

Отже, інтеграція цифрових технологій в освітній процес свідчить про те, що студентські дашборди успіху виконують не лише функцію моніторингу академічного прогресу, а й виступають інструментом реалізації комплексних інтервенцій, спрямованих на формування відповідального, автономного та академічно успішного здобувача вищої освіти. Отримані результати можуть бути використані у практиці закладів вищої освіти України з метою розвитку систем академічної підтримки та впровадження цифрових рішень у діяльність центрів студентського успіху.

Ключові слова: вища освіта США, персоналізоване навчання, центр академічного успіху, цифровізація.

Список використаних джерел

- Цимбалюк С. (2025). Центри академічного успіху: американський досвід та перспективи впровадження в Україні. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Педагогічні науки*, 3(122), 311–326.
- University of Minnesota. (n.d.). *Academic tools*. <https://success.umn.edu/tools>
- UCAE Charlotte. (2025). *Affairs assessment*. <https://assessment.charlotte.edu/>
- UCAE Charlotte. (2025). *Office of the registrar*. <https://registrar.charlotte.edu/advising-resources/degreeworks/>

Georgia State University. (n.d.-a). *Reduction of summer melt*. <https://success.gsu.edu/initiatives/reduction-of-summer-melt/>
 Georgia State University. (n.d.-b). *Student success programs*. <https://success.students.gsu.edu/>

ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЧЕРЕЗ ВОЛОНТЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

Наталія ЧАПЛІНСЬКА

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
 м. Київ, Україна

<https://orcid.org/0000-0001-6478-8560>

В Україні формування національної та культурної ідентичності серед дітей та молоді стало особливо актуальним на тлі повномасштабної війни Росії проти країни, тому це безпосередньо формує почуття спільної відповідальності за долю Української держави та готовність її захищати. У військовому сьогоднішній країні навчання іноземної мови, поняття «національна ідентичність» та «громадська активність» є одними з найактуальніших та все ж недостатньо дослідженими галузями сучасних освітніх досліджень. Актуальність природно поширюється і на мовну сферу, тому що мова є не просто базовим складником культури, й визначає спільні цінності нації та пріоритети її розвитку.

Вивчення іноземних мов постає не лише, як технічна компетенція, але й як сфера із політичними та символічними поняттями. Перебіг змін у соціально-політичній сфері, сфері національної ідентичності мають вагомий вплив на мовну політику та практику. Під час вивчення іноземної мови, здобувачі освіти можуть використовувати її, як засіб для формування культурних та громадських позицій. Питання мовного самоствердження посилилося із усвідомленням зв'язку між мовою та національною безпекою (Пономаренко, 2023).

Волонтерство й вивчення мови є нерозривно пов'язаними. Воно виводить студентів з контрольованого середовища й поміщає у реальні умови, безпосередньої комунікації з усіма викликами та різноманітним використання мови для спілкування. Волонтерська діяльність вписується у масштабніший контекст й набуває нового значення: сприяє розвитку лінгвістичної компетентності й посилює почуття громадської й національної відповідальності учнів, взаємодія цих аспектів – вивчення іноземної мови.

У дослідженні проведено аналіз вітчизняної та зарубіжної наукової літератури щодо формування національної ідентичності та іноземної мовної освіти в контексті триваючого збройного конфлікту. Особливо в українськомовних дослідженнях підкреслюється роль Нової української